

פסקין דבר יהושע

שכיוון שלוי מוגן עפ"י החוק - אין דירה זו יוצאת בדיניים, ואין לשמעון קניין בה, רק לעניין זה שכאשר יסתלק לוי מעצמו מן הדירה תעבור היא לרשותו של שמעון. (ח"ו סימן י"ד)

לפרטי הלקוחה:

הלכות ירושה

ירושה לרוצה

(ח"א סימן ק')

א. הרוצה את קרובו - אין הוא ראוי לירושו.

אוצר החכמה

1234567 חסידות

אוצר החכמה

...בנוסף

הודפסה ברוחולציה מסך - להודפסה אינטלקטואלית הודפס ישירות מxin.hochakma.com

דבר יהושע - פסקין דבר יהושע אהרןברג, יהושע מנחם מנדל עמוד מס' 90 הודפס ע"י אוצר החכמה

חלק חמישי

עניני ציבור

אודות הלקוחה

עיסוק באחיקת דתית

א. אם מתקיים דין על חוק חוץ שיש בו מושם חיזוק חלקי לשמרות מצוות התורה, כגון איסור נסיעה ציבורית בשבת, אלא שתמורת זאת נוצרה להסכים שבעיר אחת לא יהול חוק זה, אין לראות בכך מושם "הסכם" לחילול שבת ח"ז, ומוצה וחויב לתמוך בחקיקה כזו, ולהציג בכל שניתן.

וראייה לזה ממנה שביקש רבנן בן זכאי מאספסינוס "תן לי יבנה וחכמיה" (גיטין ט ב), היעלה על הדעת שהיתה בזה "הסכם" לחורבן בית המקדש ח"ז ? ! (ח"ג יו"ד סימן כ"ה)

הסכם רוטציה

ב. הסכם "רוטציה" שנעשה בקניין בין שתי מפלגות, אי אפשר לבטל בטענה שהחברות בכנסת היא דבר שאין בו ממש, כי זכות הבעת הדעה בעניין השלטון היא דבר של עליון הקניין. (ח"ד סימן מ"ח ח"ו סימן ט"ז)

נקוי שווקים בשבת

ג. יש להתריר לעוריה לשוכר פועלים נכרים בקבלה, כדי לנתקות את השוקים מן הפסולת בשבת. שכן סילוק האשפה ע"י גוי אין בו איסור אלא חומרא, וכיון שיש לחוש שמא יעשה זאת ע"י יהודים עדיף להתריר ע"י נכרים. ואף שהפועלים עושים זאת בנסיבות המכוניות שהוא איסור תורה, אין זה בשליחותנו אלא מעצם הם עושים כן כדי להקל עליהם הטורה. וכיון שיש בפנוי האשפה מושם שמירת בריאות הציבור אין להחמיר בזה. (ח"ג יו"ד סימן ט"א)

ניתוחי מתים

ד. ניתן מותים הוא איסור גמור מושם ניול המת, ובמקום פקוח נשפך לא הותר ניול המת. שהרי זה בכלל "שפיכת דמים" שمبرה את המת בכך שפוגם שלמות גופו, והרי המתים מקפידין אפילו על יופי תכרייתה כל שכן על גופו.

וראייה לכך: שהרי חייב אדם למסור נפשו על ג"ע ושפיכת דמים, ואין זאת מושם חומרת איסורם, אלא מושם עצם הפגיעה בכבוד הולמת, שלא התירה תורה לפוגע בכבוד

פסקין דבר יהושע

חבירו אפילו כדי להציל נפשו, והוא הדין לבכוד המת. והמקילים בזה אין להם על מה שיסמוכו. והוא הדין אם המת צוה עלvr כר בחייו.

המושתל אבר מן המת

ה. ואם עברו והשתילו אבר של מת בגופו של אדם חי, הרי זה מטעמא טומאת מת, ועובד בכל רגע על איסור הנאה מן המת. ואין לומר שכבר חור האבר לחים ושוב אינו חשוב במת, שהוא לא אמרין אלא כשל הגוף קם לתחיה ונעשה בריה חדשה.
(ח"ב סימן צ"ג וח"ג יו"ד סימן כ"ז ס"א וח"ד סימן כ"ז)

דוחיות נפש מפני נפש

ו. אשה מעוברת שהיא חולנית ביותר וימה ספריים, ואפשר להציל העובר בניתו, אלא שאזו תמות האשה מיד, אסור לנתחה שאין דוחים נפש מפני נפש, ומן השמים ירחמו.
(ח"ג יו"ד סימן כ"ג)

חלופי שבויים

ז. אמרו חכמים "אין פודין את השבויין ביותר מכדי דמייהם". כלל זה אמר כשהשנאים דורשים ממון, אבל כשהם מבקשים נפשות, כגון שנסחרר את המחבליים הכלואים אצלנו, מותר לשחררם ולקיים מצות "פדיון שבויים". וכך שיתכן שאוთן המשוחררים יחוור ויחבלו בנו ח"ז, יש לנו לבתו בח' שלא תבוא הסכנה, ולא נעמוד על דם רעינו השבויים הנמצאים כבר עבשו בסכנה.
(ח"ה יו"ד סימן ט"ו י"ז)

אחריותו של שר בטחון

ח. אדם הממונה על שמירת בטחון הציבור, שהורה לעשות פעולה מסוימת למען בטחון יושבי הארץ, ולא שעה לאזהרות של מומחים שהתגנו לו, ולבסוף יצא מכך נזק גדול ואובדן נפשות. נראה שאין לדונו כמוני, כיון שכונתו הייתה לטובה. אבל יש לסלקו משורתו, ואסור לו לשורת עוד במשרה כזו שנפשות תלויות בה. וגם יש לבית דין להענישו כפי ראות עיניהם, למען ישמעו ויראו. ואם עשה תשובה יכולין להחזירו למשורתו.

אמנם אם לא התירו בו מראש, ורק טעה בעצמו בשיקול הדעת, אין להענישו כלל ולא להעבירו ממשורתו, אעפ"י שאם היה זהיר יותר ושאל ביעצים אפשר שלא היה נכשל. וכל זה אם היה בסמכותו ליתן את ההוראה, אבל אם נתן ההוראה לא היה מוסמך לכך - עליו ליתן את הדין אעפ"י שלא התירו בו מתחילה.
(ח"ד סימן נ"ד)

חזרה לחובה בועדת חקירה

ט. אדם שיצא דין לזכות, אין מחזירין אותו לבית הדין להפר בחובתו. והוא הדין כשנידון ב"ועדת חקירה" שמנתה בחוק המדינה. במה דברים אמרים בתביעת עונשין כבית האסורים וכיו"ב, אבל בתביעת ממון מחזירין אותו.
(ח"ד סימן נ"ד)

פסקין דבר יהושע

פ

מפקד אוכלוסין

ג. לערבי ציבור - מותר למנות את ישראל ע"י דבר אחר, כגון שוטפים אכבעות כולם וכיו"ב, וכן נהגו מעולם בכל קהילות ומוסדות ישראל, והמחמיר בזה אינו אלא מן המתמייהן.

ו"מפקד האוכלוסין" שנעשה בארץ הקודש בשנת תשכ"א אינו בגדר מנין כלל, וכן הורו הגראי"ח זוננפלד והגרז"ר בניגיס צ"ל בזמן המפקד שנערך ע"י המנדט. (ח"ד סימן נ"ז)

גידול בהמה דקה בארץ ישראל

יא. אסרו חכמים לגדל בהמה דקה בארץ ישראל, מפני שהרכם לרעות בשורות אחרים והזיקם מצוי. ואילו היה כח בית דין יפה, נכן היהקיימים גוירה זו גם בימינו. אבל מכיוון שבעה"ר אין רוב הציבור שומע לقول בית דין, שוב אין על היחידיים חיוב לקיים תקנה זו. שלא גورو חכמים גוירה זו על היחידיים, אלא על כלל הציבור, ולא יתכן שייהיה אדם מחויב להזהר על שdotot חבירו בזמן שחבירו אינו זהיר על שdototיו.

ונראה עוד, שככל תקנות ח"ל שיסודן הוא כדי לשמר על זכויות בני ארם, אינם מוטלות אקרקטה של כל יחיד ויחיד, אלא על בית דין שבכל דור. ואם בית דין אינם מקפידין על כך מאיו סיבה שהיא - אין על היחיד שום חיוב לקיימן מעצמו. לכן, מותר לגדר בהמות דקות בזמנינו, אולם יש לשמר עליהן שלא ירעו בשdotot זרים.
(הגהות לשוחת יביע אומר ח"ג ח"מ ז)

"אבן פינה" ו" מגילת יסוד"

אברהם הכהן

יב. נהגו ליתן לגדור הדור להניח אבן פינה לבניין של מצוה, ומקור דבר זה בכתב (שמואל א יד) "ויבן שאול מזבח אותו החל" והיינו ששאל המלך החל את בניית המזבח ע"י שהניח את האבן הראשונה, והרי זה חשוב כיילו בנה בעצמו את כל הבניין.

ומשם זה נהגו גם להטמין בסמוך לאבן " מגילת יסוד" בה כתוב מי הניח את אבן הפינה, למען יידעו הדורות הבאים שאם יצטרכו לבנות את הבניין מחדש לא ייוו אבן זו ממקוםה, ויחשב כיילו גם הבניין החדש נבנה ע"י המיסדים הראשונים.
(ח"ג יו"ד סימן ס"ה)

יציאה למלחמה הרשות

יג. למלשלת ישראל דין "מלך", וברשותה להוציא את העם אפילו למלחמה הרשות. ולא אמרו שצורך לשאול בסנהדרין, אלא בשצורך לכוף את העם לעזאת למלחמה, אבל כשהציבור נענה לкриיאת הממשלת ברצון, אין צורך בשאלת לسانהדרין. ו/orim ותוממים" אינם מעכבים כשאינם מצויים, כמו שמעינו בחשمونאים שהוציאו את העם למלחמה בלי אורים ותוממים.
(ח"ב סימן מ"ח במפתחות)

גיוס בנות

יד. כתוב בתורה (ויקרא כט) "אל תחלל את בתרך להונתה", ומכאן שאחריות האב לשמר דרכי הבית ואפילו במקום חשש בעלמא, ומחויב האב למסור נפשו על זה. והוא הדין לענין "גיוס בנות" ו"שירות לאומי".

ומה אמרו חז"ל שבמלחמה "הכל יוצאים אפילו כל הוחופת", היינו במלחמת חובה שאז הדין שכל ישראל יוציאן אףיו הנערם והוקנים ביותר כל שיכל להחזיק כלי זיין בידו, אבל בזמן זהה שאין מגייסים את כל הגברים וגם פוטרין את הבני מומין - כל שכן שאסור לגייס את הנשים.

ואפילו בזמן ביהם"ק שהיה יוצאות הנשים למלחמת חובה, לא היו מחזיקות בכלי זיין, אלא ברקחות וטבחות.

שירות לאומי

טו. אסור לאדם לעכב את נישואי בתו הבוגרת, ומשום כך יש לאסור את ה"שירות הלאומי", מלבד עוד טעמים המובנים. ואין זה דומה לעבירות פרטיות שਮותר לה לעבוד, שאז היא עשוה זאת מרצוננה הטוב, ומותר לה להשווות עצמה מרצוננה מלאהינשא. ומחויבים כל אחד למלחמות ביד מי שלוח בתו לשירות הלאומי, וכך הבת עצמה חייבת לעשות כל מה שאפשר לבטל ממנה גיירה זו. (ח"ו סימן ט')

"כיס" במלחמה

טו. דין תורה כשצרים במלחמה על האויב, אין להקיפו אלא מג' רוחות, ורוח רביעית נשארת פתוחה, שני טעמים: א' כדי שיוכלו האויבים לברווח על נפשם. ב' כדי שלא יתחזקו האויבים לנוינו בראותם שאין מנוס. ויש להסתפק בזמן זהה שאין הורגים את האויב, רק מכניעים אותו, אם שיריך דין זה, וצריך בירור. (ח"ב סימן קכ"ז)

החזרת שטחים

יז. אסור להחויר לגויים שטחים המוחזקים בידינו, ואף אם יצטרכו לעשות מלחמה בשביב זה. כי עפ"י התורה אין המלחמה חשובה סכנה שהרי התיירה תורה מלחמת הרשות להרחב גבולות הארץ. ובפרט בנסיבות זמניות שהחזרת השטחים עלולה להביא סכנה גדולה יותר.

ואין לנו אלא לבתו בה' העשרה מלחמה שנאמר (שמות טו "זה" איש מלחמה) שכשם שעורנו לכבות הארץ מידם כך יוסיף לקיים אותה בידנו ולא יתן להם לחות בנו עד ביאת גואל צדק במהרה בימינו, Amen. (ח"ב סימן מ"ח)